

در این رابطه یک انسان معلول با مسئولیت کمتری رضایت الهی را فراهم می‌کند

شماره پرسش: ۱۹۷۵۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۴/۱۴ ۰۷:۲۰:۰۸

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده: من در رابطه با زندگی خودم راجع به موضوع جبر و تفویض دچار تناقض شدم، من معلول مادرزاد هستم و در این معلولیت خطای مادرم قابل انکار نیست از آنجا که نتوانست مرگ فرزندش را تحمل کند و در اثر بی‌تابی و خوردن قرص اعصاب و اثرات آن روی من باعث معلولیت بنده شده است. اگر واقع بینانه بررسی کنیم خدا بر اساس ظرفیت هرکس به آن شخص کمالاتش را می‌دهد از آن‌ها هم داریم که هر خوبی را به خدا اسناد و بدی را از خود بدانید مشکل از آنجا شروع می‌شود وقتی با مادرم جر و بحث می‌کنیم می‌گویند بیماری تو کار خداست و زمانی این حرف را می‌شنوم و تبعیض نسبت به جامعه معلولین در جامعه را می‌بینم اینجاست که آتش می‌گیرم و با خود می‌گویم پس چرا خدا اختیار را قرار داده به هر صورت اختیار آدمی در سرنوشت او بی‌تاثیر نیست با توجه که ما داریم «لا جبر و لا تفویض و لکن امر بین امرین» در این مورد برای اینکه نه به جبر کامل نه تفویض کامل بیفتیم در این مورد خاص لطفا راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خوب است که در این رابطه چند موضوع را دنبال کنید. یکی موضوع معنای جبر و تفویض که در جزوات بر روی سایت، جزوه‌ی مربوطه را می‌توانید بیابید. دیگر در معنای عدل الهی که مرحوم شهید مطهری در کتاب «عدل الهی» بدان پرداخته‌اند و سوم در این که اگر مقصد انسان رضایت الهی است، در بستر رضایت الهی، انسان به نتایج خوبی می‌رسد و در این رابطه یک انسان معلول با مسئولیت کمتری رضایت الهی را به همان معنایی فراهم می‌کند که خداوند در موردش فرمود: «یا ایتهالنفس المطمئننه ارجعی الی ربک راضیه مرضیه». موفق باشید